

РЕШЕНИЕ

№ 1007

гр. София, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20211110211912 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 06-001249 от 21.07.2021 г., издадено от директора на ИА Д“ИТ“ - Враца, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, на /фирма/ с ЕИК XXXXXXXXX, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Недоволно от НП е останало санкционираното търговско дружество, което го обжалва в срок. В жалбата се изтъква, че били допуснати процесуални нарушения при издаването на НП, както и че същото било материално незаконосъобразно. В жалбата се навеждат доводи, че към момента на проверката е съществувало правоотношение по силата на граждански договор за изработка между дружеството жалбоподател и лицето А.Т.Г. Освен това се изтъква, че констатираното нарушение би могло да бъде преценено от наказващия орган като маловажен случай и да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, евентуално да квалифицира нарушението като маловажно нарушение по чл. 415а КТ и да наложи санкция в по-нисък размер. Изтъкват се доводи за несправедливост на размера на наказанието. Сочи се, че нарушението е допуснато за пръв път от дружеството, а правата и интересите са били засегнати за кратък период от време, доколкото са налице данни, че няколко часа след приключване на проверката управителят е подал уведомление до ТД на НАП за сключени трудови договори с лицата. Иска се отмяна на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. Обидимска. Последната пледира пред съдебния състав, че поддържа изложените в жалбата доводи, като доверителят и е представил граждански договори и макар да е направил

грешка, че не са били трудови договори, работникът не е бил ощетен, тъй като са платени всички дължими данъци и такси, както и по сключения в следствие трудов договор. Претендира разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена и изпраща процесуален представител в съдебно заседание. В пледоарията си по същество изтъква, че от събраните доказателствени материали в хода на делото се е установило безспорно, че дружеството жалбоподател е осъществило нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ. Твърди, че правоотношението между страните е трудовоправно и като такова следва да бъде породено от писмен трудов договор. Изтъква, че такъв е бил съставен едва в деня след проверката, а гражданският договор е бил сключен с цел прикриване на нарушението. Исква потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. Претендира разноски.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 05.07.2021 г., служители от „Инспекция по труда“ гр. Враца (ИТ) –Ц.П. и К.П командировани да извършват проверки на територията на гр. София, със заповед на изпълнителния директор на ГИТ № 3-0551/02.07.2021 г., са посетили на 05.07.2021 г. с цел извършването на проверка строителен обект, представляващ жилищна група с части за обществено обслужване в гр. София, /адрес/, УПИ I 1337 и УПИ II 1337 по повод извършване на проверка на /фирма/ а проверка по документи извършили на 09.07.2021 г., В обекта било заварено лицето А.Т.Г, с ЕГН *****, което извършвало почистване на строителни отпадъци в обекта, на когото инспекторите от ИТ са дали да попълни декларация. В тази декларация, собственоръчно попълнена от Г, е отбелязано, че същият работи като общ работни в процесния обект, с нечетливо посочено в декларацията работно време, с възнаграждение 1200 лева за месец изрично е посочено още, че лицето има почивни дни през събота и неделя и 1 час почивка на ден, отбелязано е, че извършва дейност по почистване.

Писмен трудов договор между работодателя и служителя Емилов не е представен по време на проверката на място в обекта. По делото е представен трудов договор, сключен между дружеството – жалбоподател и А.Г на 06.07.2021 г., както и документ за безкасово плащане в полза на НАП от 09.08.2021 г.

Съставен е протокол за извършената проверка, в който е дадено предписание на търговското дружество, обект на проверката да изпрати свой упълномощен представител в сградата на ГИТ и да представи поисканите от ИТ книжа.

Така, проверката продължила по документи и в ИТ бил занесен трудов договор с дата 06.07.2021 г., като в него е записано, че работникът Г се задължава да постъпи на работа на 07.07.2021 г.

Свидетелят Ц.П. съставила АУАН за извършено административно нарушение от /фирма/ на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. АУАН се съставил в присъствието на управителя на

търговеца– П.И, на когото е връчен за подпис веднага след съставянето му – на 09.07.2021 г. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 06-001249 от 21.07.2021 г., издадено от директора на ИА Д“ИТ“ - Враца, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, на /фирма/ с ЕИК XXXXXXXXX, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитаната в съдебното заседание свидетелка Ц.П., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства –приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаната свидетелка, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Разглеждането на делото по същество означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваността и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективиранияте в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Безспорно е установено по време на проверката, че Г е полагал труд като работник, извършващ дейност по почистване в процесния строителен обект. В попълнената декларация същият сам е посочил това. Съдът обаче намира, че лицето не е имало сключен трудов договор, както е отбелязано в декларацията от самия Г, тъй като от приложения такъв по делото се вижда, че той е с дата, която е последваща момента на проверката. Т.е. към момента на заварването му в обекта, Г е работил без наличието на сключен писмен трудов договор. В случая, видно от съдържанието на декларацията, са налице всички реквизити на трудовия договор - уговорено е възнаграждение срещу престоиране на труд, работно време, място на работа, почивни дни, почивка по време на работния ден.

Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ *„Трудовият договор се сключва в писмена форма.“*

За нарушаването на тази разпоредба, е предвидена определена санкция, закрепена в чл. 414, ал. 3 от КТ - *„работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко*

отделно нарушение.“

С оглед горните правни и фактически съображения, съдът намира, че действително работодателят не е сключил трудов договор с работника в писмена форма. Ето защо, като не е оформил отношенията си с Г в писмен договор, работодателят /фирма/ е извършил нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Доколкото при юридическите лица отговорността е безвиновна, то субективната страна на деянието не следва да бъде обсъждана изобщо.

Съдът намира обаче, че наложеното наказание е законосъобразно, тъй като АНО е наложил наказание в минималния установен от закона размер, а именно 1500 лв., което е съответно на обстоятелството, че е налице първо констатирано нарушение на дружеството.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за приложимост на разпоредбата на чл. 415а КТ, тъй като разпоредбата на чл. 415 в, ал. 2 КТ изключва маловажност при нарушения по чл. 62, ал. 1 от КТ, в който смисъл е и ТР № 3 от 10.05.2011 г. по т. д. № 7/2010 г. на ВАС.

Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото в полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски в размер на сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 06-001249 от 21.07.2021 г., издадено от директора на ИА Д“ИТ“ - Враца, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, на /фирма/ с ЕИК XXXXXXXXX, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН /фирма/ с ЕИК XXXXXXXXX да заплати в полза на Г"ИТ" сумата в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____